Секція 2
АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС, ПОЛІЦЕЙСЬКЕ ПРАВО Й ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

Герелюк Христина Василівна,
здобувач ступеня вищої освіти бакалавра ННІ № 1 Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: старший викладач кафедри адміністративних та цивільно-правових дисциплін Прикарпатського факультету (м. Івано-Франківськ) Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук ***Ваньчик Ю. А.***

ОСОБЛИВОСТІ ПРОВАДЖЕННЯ ПІДРОЗДІЛІВ ПАТРУЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ

Серед засобів, які застосовує держава для боротьби з порушеннями законодавства про дорожній рух, найважливіше місце посідає адміністративна відповідальність. Вимоги сьогодення потребують підвищення ефективності реалізації адміністративної відповідальності, адже на цей час наявна значна кількість негативних чинників, що гальмують розвиток зазначеної галузі, а саме: дублювання повноважень суб'єктів адміністративної юрисдикції; прогалини в адміністративно-деліктному законодавстві; відсутність контролю з боку органу, що виніс постанову про накладення адміністративного стягнення; низька професійна підготовка суб'єктів правозастосування, зокрема численні помилки при кваліфікації правопорушень у сфері дорожнього руху; порушення правил оформлення матеріалів адміністративної справи та строків притягнення громадян до адміністративної відповідальності тощо. До того ж, стягнення за вчинення адміністративних проступків у сфері безпеки дорожнього руху не виконують належної превентивної, виховної та каральної функції, оскільки не мають системного та якісного характеру впливу [1, ст. 192].

Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення регулювання відносин у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху» від 14 липня 2015 року № 596-VIII було внесено зміни до КУпАП, якими суттєво змінено законодавство в сфері забезпечення безпеки дорожнього руху. Новелами КУпАП є:

– Введено відповідальність за адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані в автоматичному режимі;

– Введено відповідальність юридичних осіб;

– Введено новий вид стягнення – штрафні бали;

– Введено поняття поліція, замість міліції;

– Введено безальтернативні санкції у вигляді штрафу за правопорушення, які розглядаються національною поліцією;

– Розширено можливості поліції виносити постанови в справах про адміністративні правопорушення без складання протоколу про правопорушення;

– Розширено повноваження поліцейських щодо розгляду справ про адміністративне правопорушення на місці його вчинення з можливістю стягування штрафу на місці вчинення адміністративного правопорушення незалежно від розміру виключно за допомогою безготівкових платіжних пристроїв;

– Введено норму про те, що протокол не складається у разі вчинення адміністративних правопорушень, розгляд яких віднесено до компетенції Національної поліції;

– Змінено порядок виконання постанови про накладення штрафу [1, ст. 193].

Особливості юридичного складу правопорушень в сфері безпеки дорожнього руху. Відповідно до КУпАП такими правопорушеннями є (статті): 121, 121-1, 121-2, 122, 122-2, 122-4, 122-5, 123, 124, 124-1, 125, 126, 127, 127-1, 128, 128-1, 129, 130, 132-1, 133-1, 139, 140. Всього 22 статті. Не можна сказати, що інші правопорушення в сфері забезпечення дорожнього руху менш важливі. Просто ймовірність вчинення зазначених правопорушень вища.

Одне із нововведень КУпАП є те, що при накладенні стягнення враховуються характер вчиненого правопорушення, особа порушника, ступінь його вини, майновий стан, обставини, що пом'якшують і обтяжують відповідальність, крім випадків накладення стягнення за правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, у тому числі зафіксовані в автоматичному режимі, та за порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксовані в режимі фотозйомки (відеозапису). Особливості накладення стягнення при розгляді справ без участі особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, за правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксоване в автоматичному режимі, та за порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксоване в режимі фотозйомки (відеозапису), встановлюються статтями 279-1-279-4 цього Кодексу [2, ст. 18].

Уряд вніс зміни до Порядку тимчасового вилучення посвідчення водія на транспортний засіб та його повернення.

Згідно постанови Кабінету Міністрів України від 17 грудня 2008 року № 1086 »Про затвердження Порядку тимчасового вилучення

посвідчення водія на транспортний засіб та його повернення» було внесено зміну до пункту 6 порядку тимчасового вилучення посвідчення водія на транспортний засіб та його повернення, доповнивши абзац четвертий .

У разі винесення судом постанови про позбавлення водія права керування транспортним засобом (крім осіб, які отримали посвідчення водія вперше) після закінчення визначеного строку позбавлення права керування транспортним засобом, проходження в установленому порядку позачергового медичного огляду щодо придатності до керування транспортним засобом та успішного складення в територіальному органі з надання сервісних послуг МВС теоретичного і практичного іспиту для отримання права на керування транспортним засобом відповідної категорії [3, ст. 1].

Список використаних джерел

1. Адміністративна діяльність Національної поліції : навч. посіб. / кол. авт. ; кер. авт. В.А. Глуховеря. – Дніпро : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2017. – 248 с.

2. Кодекс України про адміністративні правопорушення чинне законодавство зі змінами та допов. станом на 27 верес. 2018 року. – К.: ПАЛИВОДА А. В., 2018. – 212 с.

3. Про затвердження Порядку тимчасового вилучення посвідчення водія на транспортний засіб та його повернення: Постанова Кабінету Міністрів України від 17 грудня 2008 р. № 1086.

Крупій Анастасія Іванівна,
здобувач ступеня вищої освіти бакалавра ННІ № 1 Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: доцент кафедри поліцейського права Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент ***Білик В. М.***

РЕАЛІЗАЦІЯ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ

На сьогодні впровадження ефективності антикорупційної реформи залишається одним із основних завдань органів державної влади в Україні.

У цьому напрямку на теперішні й час вже здійснено низку важливих законодавчих і практичних кроків та продовжується впровадження відповідних ініціатив.

У 2014 році уряд запровадив, важливий для України, законодавчий акт, яким визначено вектори для створення ефективної загальнодержавної системи запобігання і протидії корупції. Законом України «Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на період 2014–2017 р.р. було визначено